

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์ (โทร. ๓๙๗)

ที่ สทช ๑๐๐๓.๑๐/๒๕๕

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๒๗ ของการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙

เรียน เลขาธุการ กสทช. (รสทช. ก่อภิชา)

ตามที่ได้มีการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และใน การพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๒๗ เรื่อง นายประسنศ์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ รองเรียนบริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวอร์ค จำกัด คิดค่าบริการเกินกว่าอัตราขั้นสูงตามประกาศ กสทช. เรื่อง อัตราขั้นสูงของค่าบริการ โทรศัมนาคมสำหรับบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ประเภทเสียงภายในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ และถูกคิด ค่าบริการเกินเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตลดค่าบริการลงร้อยละ ๑๕ ผู้มีได้แสดงความเห็นนอกเหนือจากมติ ที่ประชุม ผู้มีจึงขอเปิดเผยความเห็นเพิ่มเติมของผู้มี เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ ในส่วนหมายเหตุของระเบียบวาระที่ ๔.๒๗ ทั้งนี้ เพื่อเป็นไปตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(นายประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์)

กสทช.

ความเห็น กสทช. ประวิทยา เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ ระเบียบวาระที่ ๔.๙๗

๓. เนื่องจากหมายเลขอรับทราบที่มีการร้องเรียนกรณีเป็นของสำนักงานคณะกรรมการปัจจัยภูมิภาค (คปภ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการ ดังนั้น ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการถูกคิดค่าบริการเกินกว่าอัตราขั้นสูงตามประกาศ กสทช. เรื่อง อัตราขั้นสูงของค่าบริการโทรศัพท์มือถือและอุปกรณ์ที่ติดต่อ ๑๕ จึงไม่ได้มีเฉพาะประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคเท่านั้น แต่ยังรวมถึงหน่วยงานของรัฐด้วย ซึ่งโดยปกติแล้วหน่วยงานของรัฐจะซื้อบริการแบบเหมาจ่ายรายเดือน ฝ่ายการคลังก็มีหน้าที่จ่ายไปตามใบแจ้งค่าบริการที่เรียกเก็บ ส่วนคนที่ใช้บริการก็ไม่รู้ว่าตัวเองใช้เกินโปรโมชั่นแล้วหรือไม่ ดังนั้น การเรียกเก็บค่าบริการเกินกว่าอัตราที่ กสทช. กำหนดจึงทำให้รัฐเสียหายด้วย

๔. ในประเด็นที่ผู้ร้องเรียนรายนี้ คือคุณประสงค์ ขอให้ กทค. มีมติสั่งการเป็นการทั่วไป ให้ผู้ให้บริการคืนเงินให้กับผู้บริโภคที่ไม่ได้ร้องเรียนด้วยนั้น ผู้มเห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคด้านกิจการโทรศัพท์ ที่ว่า วิธีออกคำสั่งที่เหมาะสมที่สุดคือให้ผู้ให้บริการแสดงหลักฐานว่ามีการคิดค่าบริการเกินกว่าอัตราที่ กสทช. กำหนดหรือไม่ ถ้าคิดไม่เกิน ปัญหา ก็จบ แต่ถ้าคิดค่าบริการเกินก็มีหน้าที่ต้องคืนเงินให้กับผู้บริโภค ส่วนกรณีที่มีประเด็นว่า ถ้าเป็นเรื่องร้องเรียนจะออกคำสั่งเป็นการทั่วไปได้ หรือไม่ นั้น เห็นว่าเป็นไปได้ เนื่องจากในยุค กสทช. ที่ประชุม กสทช. เคยมีมติเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนกรณีผู้ให้บริการเรียกเก็บค่าต่อคู่สายโทรศัพท์จำนวน ๑๐๗ บาท ให้มีผลเป็นการทั่วไปมาแล้ว โดยจุดเริ่มต้นมาจากการเรื่องร้องเรียนโดยผู้ร้องเรียนเพียงคนเดียว เมื่อ กสทช. วินิจฉัยให้ผู้ให้บริการคืนเงินจำนวน ๑๐๗ บาทแก่ผู้ร้องเรียนแล้ว ผู้ร้องเรียนก็มีคำขอให้ กสทช. มีคำสั่งเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเป็นการทั่วไปด้วย ซึ่ง กสทช. ก็มีมติสั่งการเป็นการทั่วไปห้ามมิให้ผู้ให้บริการเรียกเก็บค่าต่อคู่สายโทรศัพท์จำนวน ๑๐๗ บาท แต่ต้องไปศึกษาดูว่าเป็นการสั่งโดยใช้ฐานอำนาจตามกฎหมายหรือประกาศฉบับใด ข้อใด ดังนั้น กรณีเรื่องร้องเรียนนี้ กสทช. จึงสามารถมีมติให้ผู้ให้บริการแสดงหลักฐานการเรียกเก็บค่าบริการว่ามีการคิดค่าบริการเกินกว่าอัตราขั้นสูงตามประกาศ กสทช. เรื่อง อัตราขั้นสูงของค่าบริการโทรศัพท์มือถือและบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ประเภทเสียงภาษาในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ หากพบว่ามีการเรียกเก็บค่าบริการเกินก็ต้องคืนเงินให้ผู้ใช้บริการทุกรายด้วย

๕. ในกรณีที่คุณประสงค์ร้องเรียนว่าค่าบริการ ๓G ไม่ได้ลดลงร้อยละ ๑๕ ตามเงื่อนไข แบบท้ายใบอนุญาต ผู้มเห็นด้วยในเบื้องต้นตั้งทุนค่าบริการ ๓G ถูกกว่า ๒G เพราะไม่มีต้นทุนเรื่องส่วนแบ่งตามสัญญาสัมปทานร้อยละ ๓๐ และต้นทุนค่า IC ก็ลดลงร้อยละ ๕๐ ดังนั้น หากใช้อัตราขั้นสูง ๙๙ สตางค์ เป็นจุดอ้างอิง แต่เฉลี่ยให้ลดลงร้อยละ ๑๕ ผู้ให้บริการก็ยังมีเงินที่พอที่จะทำโปรโมชันได้ และยังสามารถทำโปรโมชั่นเหมาจ่ายได้ โดยส่วนที่เกินจากโปรโมชั่นเหมาจ่ายก็ห้ามคิดค่าบริการเกินกว่าอัตราขั้นสูงที่ กสทช. กำหนด เช่นเดียวกับกรณี ๒G ที่นาทีแรก นาทีท้าย และทุกๆ นาที คำนวณแล้วต้องห้ามเกิน ๙๙ สตางค์ ดังนั้น วิธีคิดแบบนี้เป็นวิธีคิดที่ทำให้ตลาดยังเดินได้ เพราะแนวทางการกำกับแบบนี้เกิดขึ้นตั้งแต่ในยุค ๒G แล้ว ดังนั้น สำนักงาน กสทช. ต้องไปคุยกับผู้ให้บริการที่มีส่วนได้เสียที่ต้องใช้ฐานอำนาจตามกฎหมายข้อไหนอย่างไรในการกำหนดอัตราค่าบริการขั้นสูงเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไป”